

Sygn. akt IV U 247/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Musiał

Protokolant: st.sekr.sądowy Jolanta Stawarz

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2013 r. w Tarnowie na rozprawie

odwołania K. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 31 grudnia 2012 r. nr (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o świadczenie przedemerytalne

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 247/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 maja 2013 r.

Decyzją z dnia 31 grudnia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił K. A. przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr.120, poz. 1252) w szczególności art. 2 ust. 1 pkt. 4, ponieważ odwołująca osiągnęła wymagany wiek 55 lat dopiero po utracie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

K. A. reprezentowana przez pełnomocnika wniosła odwołanie, w którym domagała się zmiany decyzji i przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Uzasadniając swe stanowisko wskazała, iż gdyby organ rentowy przedłużył jej prawo do pobieranej renty to wymagany wiek udałoby się jej osiągnąć. Prawa do renty jednakże jej nie przedłużono, ale w jej ocenie dopiero orzeczenie lekarza orzecznika z dnia 17.04.2012 r. stanowi datę ustania prawa do renty w świetle art. 101 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania powołując argumenty zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. A. urodzona w dniu (...), legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w łącznym wymiarze 22 lata, 1 miesiąc i 19 dni. W okresie od 03.12.1998 r. do 30.04.2012 r. pobierała nieprzerwanie rentę z tytułu niezdolności do pracy. W dniu 30.04.2012 r. odwołująca wniosła o ponowne przyznanie prawa do renty. Lekarz orzecznik orzeczeniem z dnia 17.05.2012 r. nie uznał odwołującej za niezdolną do pracy. Organ rentowy decyzją z dnia 05.06.2012 r. odmówił jej prawa do renty.

/okoliczności bezsporne/

Odwołująca zarejestrowała się jako bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy i ma status osoby bezrobotnej, w tym w okresie od 29.05.2012 r. do 05.12.2012 r. pobierała zasiłek. W dniu 06.12.2012 r. odwołująca złożyła wniosek o świadczenie przedemerytalne. Odwołująca nie przystąpiła do otwartego funduszu emerytalnego.

Dowód: wniosek z dnia 06.12.2012 r. – ar czII,

zaświadczenie PUP z dnia 05.12.2012 r. – ar czII.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zalegających w aktach ZUS. Dokumenty nie budzą wątpliwości Sądu co do ich autentyczności i nie były również kwestionowane przez same strony. Zostały one sporządzone przez upoważnione do tego organy, w trybie przewidzianym w odrębnych przepisach. Odzwierciedlają one w pełni stan faktyczny, który w zasadzie nie jest sporny.

Sąd rozważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady nabywania prawa i wypłaty świadczeń przedemerytalnych regulują przepisy ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U z 2004 r., nr 120, poz. 1252), która weszła w życie w dniu 1 czerwca 2004 r., w zakresie zaś warunków nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, kwoty świadczenia, ustalenia prawa do świadczenia oraz zasad jego wypłaty, z dniem 1 sierpnia 2004 r.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 4 w/w. ustawy prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która: zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta i osiągnęła okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet.

2. Za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o emeryturach i rentach z FUS".

3. Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

K. A. wiek 55 lat ukończyła po ustaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, którą pobierała do dnia 30.04.2012 r. wbrew stanowisku odwołującej nie ma podstaw do przyjęcia innej daty niż 30.04.2012 r. jako daty ustania prawa do renty.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lipca 2012 r. II UK 323/11 wskazał, iż utrata źródła zarobkowania w wieku zbliżonym do emerytalnego nie jest wystarczającą przesłanką prawa do świadczenia przedemerytalnego. (M.P.Pr. (...) -607). Wyjaśniając pojęcie "dzień ustania prawa do renty" [art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych], należy dodać, że jest to pierwszy dzień miesiąca przypadającego po miesiącu, do którego przysługiwała renta okresowa. Może to być także inny dzień, wskazany w decyzji ZUS, szczególnie w tych przypadkach, w których prawo do renty nie ustalo z powodu upływu okresu, na jaki renta była przyznana, ale z innych przyczyn i powodów. [...] (tak Tworowska Małgorzata Świadczenia przedemerytalne - warunki i tryb postępowania. Teza nr 1 Pr.Pracy.2005.7-8.34 nr LEX 49034/1).

Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 31 marca 2008 r. III AUa 199/08 stwierdził, że prawo do świadczenia przedemerytalnego uzależnione jest od łącznego spełnienia wszystkich warunków przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 120, poz. 1252) i nie jest możliwe późniejsze uzupełnienie wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego (35 lat dla kobiet, 40 lat dla mężczyzn) pozwalającego na przyznanie prawa do tego świadczenia. (Apel.-W-wa 2008/3/169, OSA 2009/7/77-83).

Biorąc pod uwagę naprowadzone okoliczności, Sąd uznał, że brak podstaw dla ustalenia innej daty ustania prawa do renty K. A. niż 30.04.2012 r. Skoro tak to odwołująca nie spełnia wszystkich niezbędnych warunków, które muszą wystąpić łącznie i to w odpowiednim porządku chronologicznym dla uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt. 4 powołanej ustawy. Brzmienie art. 2 ust. 1 pkt. 4 powołanej ustawy jest jednoznaczne i musi być stosowane zgodnie z literalnym brzmieniem przepisu.

Wbrew stanowisku odwołującej Zakład Ubezpieczeń Społecznych w swoich działaniach nie ma na celu przeciwdziałanie bezrobociu i wydając decyzję musi kierować się literą prawa. Prawo ubezpieczeń społecznych musi być interpretowane ściśle. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 sierpnia 2012 r. I UK 66/12 odnosząc się do ochrony praw słusznie nabytych w prawie ubezpieczeń społecznych wyjaśnił, że w odniesieniu do renty z tytułu niezdolności do pracy nie można mówić o pierwszeństwie zasady ochrony praw słusznie nabytych przed zasadami funkcjonowania całego systemu ubezpieczeń społecznych, ustanowionymi nie w interesie "potrzeb finansowych ZUS" (jak to ujęto w skardze kasacyjnej), lecz w interesie wszystkich beneficjentów systemu ubezpieczeń społecznych, czyli w interesie kilkudziesięciu milionów ubezpieczonych, objętych tym systemem i korzystających z niego. Nie można w związku z tym mówić o prawach nabytych przez ubezpieczonego raz na zawsze, dożywotnio, na stałe, niepodlegających jakiegokolwiek weryfikacji. Renta z tytułu niezdolności do pracy jest z założenia świadczeniem przysługującym uprawnionemu do niej tylko w okresie spełniania warunków do jej przyznania - czyli w okresie rzeczywistej niezdolności do pracy. Odzyskanie zdolności do pracy jest podstawą do pozbawienia uprawnionego prawa do świadczenia. (LEX nr 1284723).

Dlatego też mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd działając na mocy wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴§1 kpc, oddalił odwołanie K. A. od decyzji z dnia 31 grudnia 2012 r.

SSO Mariusz Musiał

S..

-odnotować uzasadnienie

-odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi odwołującej,

- kal. 2 tyg.